

Bogdan Cvjetković – Milivoj Blažević

LOVRO MONTI PRVI (19.08.1747. – 21.03.1830.) –
SKRADINSKI PLEMIĆ, KNINSKI GRAĐANIN I UGLEDNIK¹**Sažetak**

Navedeni su osobni podatci o prvoj i drugoj generaciji obitelji Monti nakon dolaska iz Italije u Knin. Bjelodano je da se Lovro Monti I. na provincijskoj društvenoj ljestvici uspeo vrlo visoko, a između ostalog agregiran je tj. upisan u plemićko vijeće grada Skradina. Uz osobne podatke o Lovri Montiju I. zabilježene su i društvene funkcije koje je obnašao: javni bilježnik od 1797. – 1805. godine, član trojke Mjesnog starješinstva u Kninu, sudac prisjednik Knina, serdar 1795. godine, gradonačelnik Knina 1814. – 1828. godine. Po prvi put objavljen je grb s opisom obitelji Monti iz Knina. Povelja Lovre Montija I. prikazuje protokol primanja u skradinsko plemićko vijeće.

Ključne riječi: Lovro Monti I., plemićki zbor, Knin, Skradin, grb obitelji.

Uvod

Nakon što su združene snage Republike Venecije, dalmatinskih gradova i svekolikog pučanstva 1688. godine osvojile Knin od Turaka, dobar dio tadašnjeg stanovništva grada postupno se iselio. Novo kninsko gradsko i varoško naselje nastalo je od domorodnog pučanstva iz okolnih mjesta i pokojeg iz venecijanskih krajeva, pridošlih građana iz upravnog aparata službenika te obrambenih snaga. Inače dobar dio pridošlica iz Italije dolazio je iz Bergama, Milana, Bologne i zaleđa Venecije. Tada je iz Bergama u Knin doselio Jakov Monti. Po zanimanju je bio kovački zanatlija zaposlen u venecijanskoj vojnoj službi kao jedan od zaslužnih osoba za vojne utvrde.

Odlukom dalmatinskog providura Carla Pisaniija od 23. listopada 1713. godine², Jakovu je, kao zaslužnom mletačkom podaniku, ustupljena u nasljedni posjed napuštena „turska“ kuća – veći zemljišni posjed s prihodima od zemlje. U rubrikama matice vjenčanih kninske katoličke župe upisano je da se Jakov Monti Ivanov 17. siječnja 1701. godine vjenčao s Marijom Passi iz Ancone.³

1 Autori zahvaljuju nasl. izv. prof. dr. sc. Borisu Dorbiću, prof. struč. stud., na svesrdnoj pomoć pri tehničkoj opremi članka.

2 Državni arhiv u Zadru. HR-DAZD-1 Generalni providuri za Dalmaciju i Albaniju (1617. – 1797.)

3 Državni arhiv u Zadru. HR-DAZD-378. Zbirka matičnih knjiga (1565. -). Matična knjiga vjenčanih 1689. – 1701. (inv. br. 469); Perić. Ivo. 1993. Lovro Monti kao političar i rodoljub. *Kninski Zbornik*. Matica hrvatska. Zagreb. 183-191.

Od tada je obitelj Monti prisutna na kninskom području gotovo tri stoljeća, a svojom privrženosti ovoj sredini značajno je pridonosila razvoju Knina u mnogim segmentima društvenog i gospodarskog života. Jakov Monti i Marija Passi dobili su kćer Venerandu 1705. godine, a zatim 1708. sina Ivana te još jednu kćer Margaritu (krizmanu 1725. godine).

Ivan Monti sin Jakova bio je rukovoditelj pomoćnih tehničkih službi u tvrđavi (1735.), a zatim kančelir Graničnog zdravstvenog ureda (1765.). Godine 1743. Ivan se oženio Uršulom Ivanović iz kninske građanske obitelji. Imali su dvije kćerke Mariju i Elizabetu te sina Lovru.

O Lovri Montiju I. (1747. – 1830.)

Lovro Monti I. bio je školovani pravnik (*doctor causarum*) i s tom titulom upisan je u knjizi krštenih kao otac sina Ivana 1787. godine. Obavljao je službu javnoga bilježnika (notara), a spisi od 1809. do 1829. godine čuvaju se u Državnom arhivu u Šibeniku.⁴ Godine 1795. postavljen je najprije za kninskog viceserdara, a zatim za serdara.⁵ Po dosljednoj praksi mletačke uprave serdarom je mogao postati samo domorodac koji je dobro vladao talijanskim i narodnim jezikom u govoru i pismu. Lovre Monti I. imao je dobro obrazovanje o čemu svjedoči i bogata knjižnica čiji popis spominje Lovro II. u svom rukopisu *Memorie*, zapravo osobnom dnevniku.⁶

Iako je bio kninski građanin i uglednik, Lovro Monti 1794. godine traži od skradinskog plemićkog vijeća agregaciju radi „nezdrave situacije u Kninu“ kako sam navodi u molbi obećavši da će svoj dom preseliti u Skradin i tamo se posvetiti „obavljanju dužnosti i zadataka te raditi u interesu ove odane zajednice“.⁷ Skradinskim plemićem postaje 31. ožujka 1794. Ipak, odlukom austrijskih vlasti iz 1814. godine, odnosno kasnijim odlukama posebne heraldičke komisije talijanske kraljevske vlade, čini se da skradinskom plemstvu nije priznat kontinuitet na temelju pripadnosti nekadašnjim mletačkim plemićkim vijećima.⁸

Unatoč visokim dužnostima koje je u Kninu obavljao u vrijeme mletačke uprave, Lovro I. nije o toj istoj upravi imao baš pohvalno mišljenje koje bi ukazivalo na savršenu lojalnost vlasti. Zvao ju je vladom lišenom političke mudrosti, a spominje i „gusti mrak mletačkog doba u Dalmaciji“. Mirom u Campo Formiju započinje razdoblje prve austrijske uprave u Dalmaciji (1797. – 1805.). U tom razdoblju Lovro I. bio je član uprave Mjesnog starješinstva u Kninu, preteče

4 Državni arhiv u Šibeniku. HR-DAŠI-54 Javni bilježnik Lovre Monti (1809. – 1829.)

5 Grgić. Ivan. 1962. Postanak i početno uređenje vojne krajine kninskog kotara pod Venecijom. *Starine JAZU* knj. 52. JAZU. Zagreb. 249-272

6 Državni arhiv u Zadru. HR-DAZD-368. Grgić Ivan, pravnik, arhivist. Pranećakinja Grgičeve supruge Ksenije predala Arhivu zapise Lovre Montija koje je donijela iz Knina nakon što je oslobođen od srpske okupacije 1995. godine

7 O skradinskom plemstvu i načinu primanja u plemićki zbor Skradina u razdoblju mletačke uprave vidi: Soldo, J. A. 1991. Skradin pod Venecijom. *Radovi Zavoda HAZU u Zadru* sv. 33. 142-144.

8 Granić. Miroslav – Martinović. Denis. 2018. *Plemstvo Kraljevine Dalmacije 1814. – 1918.*, Državni arhiv u Zadru – Književni krug u Splitu. Zadar 2018. 10-16.

kasnijeg oblika lokalne uprave – općinskog vijeća. Obavljao je funkciju suca prisjednika, a nakon pada Napoleonove vlasti i ponovne uspostave austrijske uprave 1814. godine, imenovan je općinskim načelnikom koju je funkciju obnašao do 1828. godine. Zanimao se za mnoge gradske i seoske teme i probleme s kojima se lokalna zajednica u to vrijeme suočavala. Godine 1819. pisao je okružnom poglavaru u Zadru: "Pučanstvo je ojađeno, kuka i čami pod pritiskom teških tereta. Milost Vladareva nije mu pružila nikakvu pomoć u crnoj bijedi od gladi. Nadalo se da će mu biti olakšani nameti prilikom dolaska Njegova Veličanstva u pokrajinu, ali utaman; vidjelo je, naprotiv, da su mu nameti povećani. Sve u svemu, pučanstvo je gorko razočarano, sjećajući se nedavne prošlosti pod mletačkom upravom i pod prvom austrijskom vladavinom".⁹

Iz matičnih knjiga bjelodano je da je Monti često kumovao na seljačkim krštenjima i vjenčanjima. To je svakako bilo vezano s njegovim dubokim osjećajem prema rodnoj grudi i pozitivnim mišljenjem o svojim sunarodnjacima Morlacima, kako su ih nazivali stanovnici primorskih gradova. Lovro je tvrdio da se u dalmatinskoj seljačkoj masi razabiru rijetki talenti i pitao se, "do kakvog sve napretka neće stići prirodna nadarenost Morlaka...". Plemić sa srcem pučanina vjerovao je do kraja u zdrave snage populacije kninske krajine i napisao je: "Značaj ljudi ovakva kova ne može prevariti i obećanje da će iz njihove sredine izaći znameniti i slavni ljudi".¹⁰

Lovro Monti nerijetko je imao oprečna mišljenja u odnosu na službena stajališta mletačkih vlasti. Primjerice, mletačka je uprava smatrala da su svadbeni narodni običaji, karmine – pomen i, na crkvenim sajmovima, običaji krsnih slava, zlo koje treba iskorijeniti. Običaje kritizira i Alberto Fortis u svojoj knjizi *Viaggio in Dalmazia* 1774. godine¹¹ smatrajući da je to trošenje slaba utjeha, jer stvara siromaštvo, a tvrdi običaji sela prave destrukciju u prihvaćanju modernog što je običaj zaostalih sredina.¹² Generalni providuri izdali su nemali broj odluka kojima su uzalud zabranjivali te seljačke skupove, ali unatoč tomu tradicija je nastavljena i u prvim desetljećima 19. stoljeća. Monti je, pak, smatrao da primarni razlog zbog kojega se priređuju ti tradicionalni skupovi nije pohlepa za prekomjernim jelom i pićem, već taj što Morlaci uzvraćaju gostoprimstvo prijateljima i srodnicima. Ti stari običaji, kojih se oni neće lako odreći, oblici su njihova društvenog života pa zaključuje da je „nepolitički zabranjivati narodne običaje; treba ih naprotiv poštovati i njegovati, jer se kroz njih razvija druženost među ljudima, a to je najveće društveno dobro.“

9 Državni arhiv u Zadru. HR-DAZD-368. Grgić Ivan

10 Danas možemo reći da je bila to proročanska rečenica, jer je kninski kraj dao mnogo poznatih osoba od kojih navodimo samo neke: povjesničar fra Lujo Marun, publicist Nikica Slavić, akademici Hrvoje Požar, Slavko Krvavica, književnici Dinko Šimunović, Vojin Jelić, Ivan Aralica i drugi.

11 Fortis, Alberto. 2004. *Put po Dalmaciji*. Marjan tisak. Split. 5-33.

12 U to vrijeme su pravoslavci slavili 53 krsne slave, katolici 28, a od 1826. godine za vrijeme Austrijske vlasti smanjen je na 26 pravoslavnih i 19 katoličkih crkvenih svetkovina. Državni arhiv u Šibeniku. HR-DAŠI-5 Kotarsko poglavarstvo/Općinsko upraviteljstvo Šibenik (1813. – 1918.)

Tijekom istraživanja o Lovri Montiju I. pronađen je jedan opširniji dokument vladinih kancelara u Zadru iz 1814. godine. Naime nakon cijelog niza peripetija, uspjeha i neuspjeha u organizaciji vlasti, država je poduzela određene mjere kontrole učenijeg pučanstva, prateći ponašanje i ćudoređe osoba u upravnom aparatu, trgovačko-pomorskom staležu i crkvenoj hijerarhiji. U spisu koji se čuva u zadarskom arhivu¹³ opisano je i stanje na području Knina i Bukovice te ponašanje i ocjena uglednih osoba. O Lovri Montiju izvještaj donosi pohvalnu ocjenu – Monti je pošten čovjek i dobar upravnik, ali zamjera mu se da se previše obazire na glasove onih kojima upravlja. Izvještaj opisuje i druge osobe iz njegovog svakodnevnog radnog i društvenog kruga s kojima je dijelio odgovornost za razvoj kninske općine početkom 19. stoljeća: serdar Ante Fumiš, vlasnik trgovine Ante Gambberasi, trgovci Nikola Berchiazza, trgovac Nikola Fontana, članovi posjedničke obitelji Protti, trgovac Josip Dogan, Ducas, asistent u uredu Mišovnog suda u Kninu te Momolo Striziseo (Strižić), kancelarist u istom sudu. Zsigurno je ponajviše kontaktirao odvjetnikom Markom Leva budući je prirodnom stvari to u naravi bio odgovarajući intelektualno-debatni klub javnog mijenja tadašnjeg grada Knina.

Lovre Monti I. bio je oženjen Maricom Banovac iz Šibenika i s njom je imao tri kćerke (Vicenca Ursula, Ana i Anđela Marija) i tri sina Ivana, Špiru i Josipa.¹⁴ Kad je 1830. godine umro u 84. godini života, matičar je kraj njegova imena stavio opasku: *Vir benemeritus, Nobilis Dominus Laurentius Monti meritissimus confrater provinciae, et verus benefactor religiosae comunitatis munitus ss. Sacramentis vitae finem sortitus est aetati suae an 84.* („Plemić, gospodin Lovro Monti zaslužni subrat provincije i istaknuti dobročinitelj vjerske zajednice providen presvetim sakramentima završio je svoj život u dobi od 84. godine.“).

Njegov imenjак, velikan obitelji, pravnik i kninski odvjetnik Lovro Monti (1835. – 1898.) bio je jedan od začetnika, vođa i ideologa hrvatskoga narodnoga preporoda u Dalmaciji.¹⁵ Od 1866. godine bio je općinski načelnik u Kninu. Djelovao je kao zastupnik Dalmatinskog sabora i carevinskog vijeća u Beču u nekoliko mandata od 1865. do 1879. godine, a isticao se pomirljivim građansko-liberalnim stavovima napretka i narodnog jedinstva. Bio je dobrotvor koji svome gradu i kraju pomagao i privatno - imanje od 30 ha zemljišta i zgrade oporučno je ostavio za potrebe poljoprivredne škole.¹⁶ Zanimljivo je napomenuti da su nakon prvog došljaka Jakova Montija, kroz šest generacija, sva muška djeca rođena u Kninu. Tako je kninska grana obitelji Monti pustila

13 Državni arhiv u Zadru. HR-DAZD-377 Miscellanea. Tajno izvješće o ćudi i običajima stanovnika grada i okolice Šibenika, Skradina, grada i okolice Knina uz vijesti o građanskim obiteljima, zanatlijama, trgovcima, industrijalcima, svećenstvu obiju vjera itd. potrebama pučanstva itd. proizvodima itd, god 1814.; kut. 23, sv. 37

14 Arhiv obitelji Monti, *Testamento, ultime volonta di me Lorenzo Monti vedetta da me nel mese di mazo 1830.*

15 God. 1860. pristupio dalmatinskoj Narodnoj stranci te bio jedan od pokretača i prvih suradnika lista Il Nazionale (Narodni list, 1862). Zalagao se za sjedinjenje Dalmacije s Hrvatskom i Slavonijom, za političku i kulturnu suradnju Srba i Hrvata te uporabu narodnoga jezika. Povukao iz politike nakon 1882. godine. Monti, Lovro. Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2021. Pristupljeno 5. 6. 2023. <http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=41815>

16 Filantropija u Dalmaciji (brošura izložbe). Zaklada Kajo Dadić, Split, 2012, 8.

korijenje u Kninu pune 302 godine (1705. – 2007. godine).

Posljednji potomak obitelji bila je Antoniette Monti-Cvjetković, dr. med., ginekologinja s diplomom Medicinskog fakulteta u Zagrebu, rođena 1908. godine. Njezinom smrću 11. listopada 2007. godine ugašena je ova grana obitelji Monti.

Povelja o primanju Lovre Montija I. u plemićko vijeće grada Skradina

U arhivu obitelji Monti sačuvani su: povelja o primanju Lovre Montija I. u plemićko vijeće grada Skradina koja sadrži zapisnik sjednice skradinskog općinskog vijeća od 31. ožujka 1794. (Prilog 1), potvrda o primanju u plemićko vijeće grada Skradina od 3. travnja 1794. (Prilog 2) te obiteljski grb.

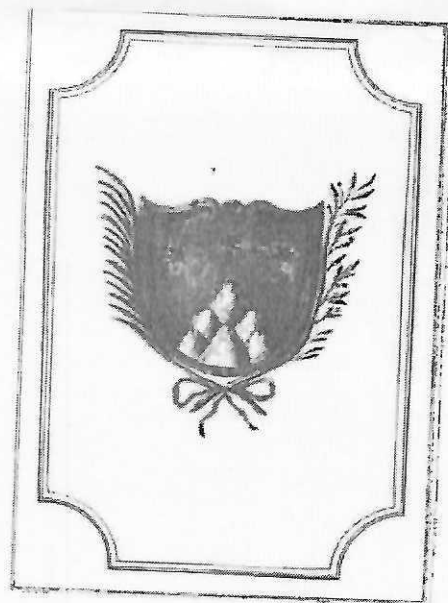
Opis povelje: Povelja je tvrdo ukoričena i ima dimenzije 28 x 19 cm. Korice su s vanjske strane prěsvučene svilom, svijetle narančaste boje. Preko svilene presvlake, udaljene od ruba korica 4,5 cm i paralelno s njime, protežu se dvije vrpce iste boje široke 2,5 cm, koje završavaju ukrasnom mašnom. Unutrašnja strana korica obojena je zlatnom bojom.

Zapisnik ima osam uvezanih listova ukrašenih po rubovima.

Opis potvrde: Jedan volantni list s tekstom i pečatom.

Opis grba: Blazon grba obitelji Monti iz Knina: Grb se sastoji od štita uokvirenog grančicama. U crnom polju štita su dva srebrena trobrijega (trobrijeg iznad trobrijega, tvore jedan brijeg), iznad brijegova tri zlatne zvijezde. Štit obavijaju dvije grane povezane crvenom vrpcom, lijevo; grana lovora s plodovima, desno; grana palme.¹⁷ Karakteristike oblika grba obitelji Monti stavljaju ga u razdoblje oko sredine 18. stoljeća. Nakon 1750. godine i uređenja Grimanijevog zakonika u vezi prava i obveza iz zemljišnih posjeda imućnije obitelji uređuju svoja grbovlja.

Ovaj je grb po našem mišljenju mogao nastati u razdoblju između 1715. i 1740. godine. Poseban je u jednostavnosti za razliku od većine grbova iz razdoblja cvjetnog baroka i rokoko stila druge polovice 18. stoljeća. Simbol brda na grbu potvrđuje prezime koje se izvodi iz prirodnog obilježja.

Sl. 1. Grb obitelji Monti¹⁸

¹⁷ Opisao Zoran Peran.

¹⁸ Arhiva obitelji Monti.

PRILOZI

1. Prijevod zapisnika skradinskog plemićkog vijeća o agregaciji Lovre Montija I.

(1) 31. ožujka 1794. godine, ponedjeljak, Skradin

Sazvano i okupljeno Veliko vijeće gospode plemića ovoga grada Skradina s dopuštenjem i u nazočnosti presvijetlog/plemenitog gospodina Giambattiste Marije Semenzija, kneza i kapetana Šibenika u kući plemića gospodina Ante Franca Pinića. Nakon uvodne riječi i nakon što se oglasilo zvono, obavljena je uobičajena formalna prozivka i utvrđeno je da je, ubrojivši i plemenitog gospodina bio nazočan dvadeset i jedan vijećnik.

Slijede imena vijećnika i presvijetlog gospodina Giambattiste Marija Semenzija, kneza i kapetana. Preskočena su imena ostalih od kojih su dvojica naknadno ušla u Vijeće.

Slijedi prijedlog koji su pred Vijeće postavila presvijetla uvažena gospoda suci da se u Vijeće prime dvije obitelji.

(Dr. Dominik Colombani, kancelar grada Skradina objelodanio, očitovao gospodi sucima.)¹⁹

(2) Od ovog Velikog vijeća uvažena gospoda Ante i Lovre braća Bolis, zakoniti i biološki sinovi pok. gospodina Bortola, nastanjeni u Obrovcu i gospodin Lovro Monti zakoniti i biološki sin pok. gospodina Ivana koji živi na Trgu u Kninu, iskazali svoju čvrstu i spremnost da svoje stalno boravište presele u ovaj grad. Istodobno su smjerno istaknuli svoju iskrenu želju da budu primljeni i upisani zajedno sa svojim zakonitim potomcima u to Vijeće plemića. Ovdje izjavljuju s najvećom (smjernošću) da će osnovati svoj dom i da će s najvećim revnom predanošću posvetili obavljanju dužnosti i zadataka i radili u interesu ove odane zajednice.

Uvažena gospoda suci razmotrili i dobro razmislili o iskazanoj časnoj želji gore spomenute gospode braće Bolis pok. Bortola i Lovre Montija pok. Ivana. To su osobe ne samo sličnog ponašanja već i dobrog imovinskog stanja

(3) i opskrbljeni dobrima, uvažavajući karakter molitelja uz to ih krase atributi otmjena ponašanja i velikog ugleda. Nastojati ćemo udovoljiti revnosti molitelja i time zadovoljiti potrebe ovog Tijela koje je igrom nesretnog slučaja ostalo bez nekih članova.

Stoga će prijedlog koji su dali uvažena gospoda Ante Pini i Melkior Vidović, suci u ovom veličajnom Gradu, i Vijeće u nazočnosti i s dopuštenjem presvijetlog gospodina Giambattiste Marije Semenzija, kneza i kapetana, kad se pred sadašnjim sazivom pročitaju zamolbe: potpisane kako slijedi od gospodina

¹⁹ Na svakom listu, radi potvrde vjerodostojnosti, potpisan je tadašnji općinski kancelar dr. Dominik Colombani.

Ante Bolisa u svoje ime, i od Lovre Montija, koju su netom od njih promovirani i potom utvrđeno da su obje, odvojeno jedna od druge, većinom

(4) glasova dostavljeni sucima, a zatim, i ovaj put odvojeno, stavljene na glasovanje pred ovo Vijeće i prihvaćene. Uz pretpostavku da je za pristupnike glasovala većina (polovica plus dva glasa) nazočnih smatrat će se da su molitelji braća Bolis i Monti priključeni i primljeni u ovo Vijeće i plemstvo i da istima zajedno sa zakonitim potomcima iz zakonitih brakova po zakonu pripadaju sve počasti, povlastice, prava i dužnosti i službe kao i svim ostalim plemićima ovoga grada. Ovo Vijeće se nada da će oni sa zahvalnošću uzvratiti tako što će s ljubavlju i gorljivo raditi u svakoj prilici za njegov boljitak i ugled. Nakon što je ovaj dio pročitan pred svim nazočnima da su

(5) pristupnici dobili dvadeset i jedan glas za, prema nula glasova protiv. Rezultat je prihvaćen i objavljen.

Uvažena gospodo suci, presvijetlo Vijeće plemića, pred ovo uvaženo Vijeće 31. ožujka, 1794. donesena je posredstvom zapovjednika ovoga Grada, Ivan Jugović koji je objasnio da mu je istu zamolbu predao gospodin Lovro Monti. Slijedi pismena molba gospodina Lovre Montija.

Velikoj duši ovoga Vijeća plemića od mene Lovre Montija pok. Ivana s najvećim poštovanjem izložim Velikom vijeću i Vašim plemenitom gospodstvima moju odluku da se za stalno nastanim s obitelji u ovome gradu Skradinu i tako se maknem iz nezdrave situacije u Kninu. To iskreno i otvoreno

(6) iznosim pred Vas i prepuštam vašoj odluci, kako bi se uz sve navedeno i uzimajući u obzir moj društveni položaj udovoljiti mojoj smjernom zamolbi da Vam se pridružim i primite me, zajedno s mojim zakonitim potomcima, u vaše Vijeće plemića. Iznijevši pošteno svoje namjere, molim vaš jednoglasni pristanak da me primite i zauvijek obvezete moju dušu i dušu moje obitelji. Osjećajem tako živu zahvalnost prema onima s najvećim poštovanjem, što će me time obvezati da svojom dužnošću smatram ispunjavanje svih, obveza i interesa koje zahtjeva i doličnost i sve veći ugled ovog Vijeća i Grada.

Lovro Monti pok. Ivana Hvala!

Ista zamolba pročitana pred svim nazočnima, već prethodno izglasana od sudaca s tri glasa za.

(7) Nakon što je na uvaženom Vijeću dobila je dvadeset i jedan glas za i nijedan protiv prihvaćena je i objavljena odluka. Obavljen je prijem gospode braće Bolis pok. Bartola i gosp. Lovre Montija, pok. Ivana u uvaženo Vijeće. Pozvani u Vijeće gospoda Ante Bolis i Lovro Monti izrazili su svoju zahvalnost

Njegovoj Ekselenciji Knezu i Kapetanu i svoj nazočnoj plemenitoj gospodi.

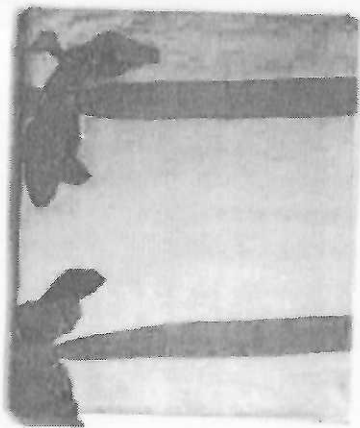
Nakon toga su gospoda Bolis i Monti dokazali da znaju čitati i pisati, svaki je od njih ponaosob prisegnuo knezu i kapetanu na vjernost Veneciji i da će skrbiti o dobrobiti ove veličanstvene zajednice i Grada u skladu sa zakonom. Tada su pozvani da zauzmu mjesto u Vijeću uz ostale nazočne pa se broj glasača se popeo na

(8) na dvadeset i tri.

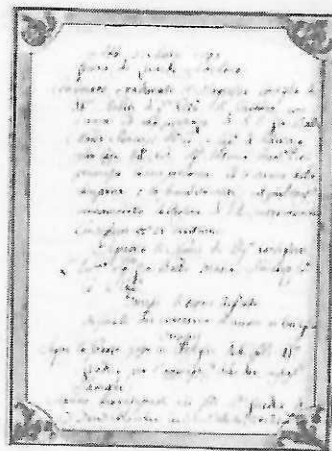
Potom se raspravljalo o drugim točkama, a za izbore vijećnika Lovru Montija i Antu Bolisa bili su imenovani Njegova Ekselencija Knez i Kapetan i dr. Ante Pini. Stavljene su glasovanje u kojem je gospodin Lovro Monti dobio 22 glasa za, 0 protiv i jedan suzdržan, kako je prebrojeno.

Stavljene su glasovanje u kojem je gospodin Ante Bolis dobio je 22 glasa za, 0 protiv i jedan suzdržan, kako je prebrojeno. Druge točke o kojima se raspravljalo nisu ušle u ovaj zapisnik. Kada su izabrana obojica pristupnika sastanak je završen.

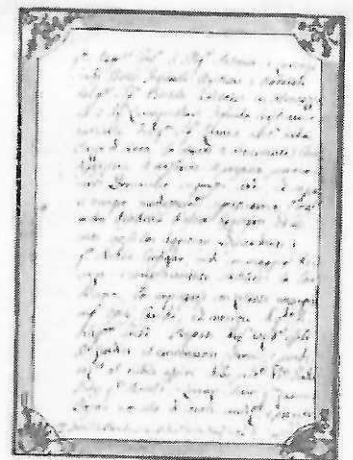
Giambattista Maria Semenzi, knez i kapetan
Vice Mercatti, sudac
Ante Frane Pini, sudac

Sl. 2. Povelja iz 1794.
godine²⁰

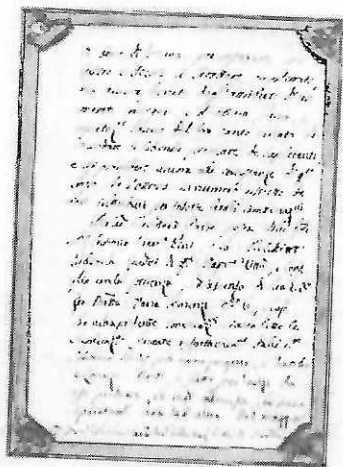

Sl. 3. Zapisnik o primanju u
plemičko vijeće (1)

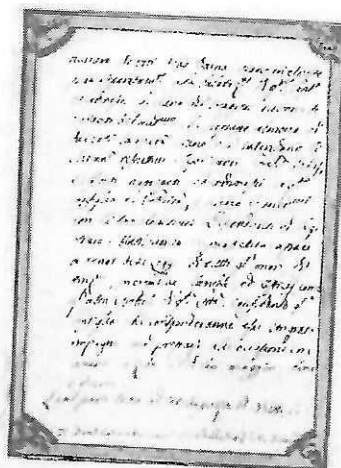

Sl. 4. Zapisnik o primanju u
plemičko vijeće (2)

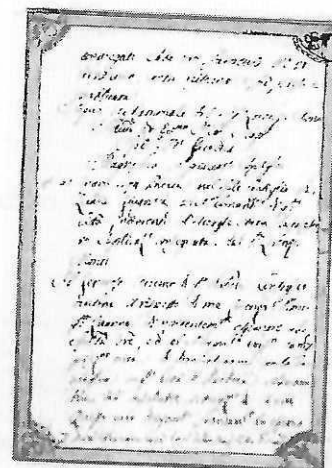
20 Arhiva obitelji Monti.

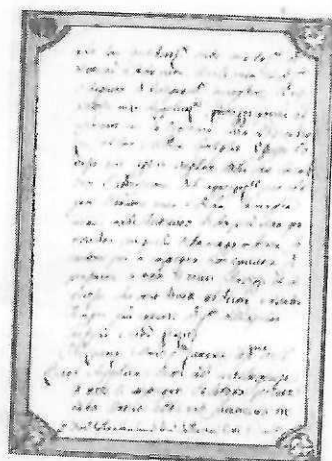
Sl. 5. Zapisnik o primanju u plemićko vijeće (3)

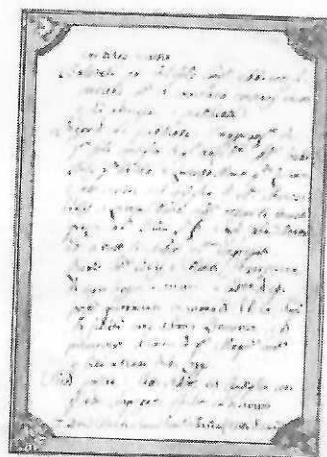
Sl. 6. Zapisnik o primanju u plemićko vijeće (4)

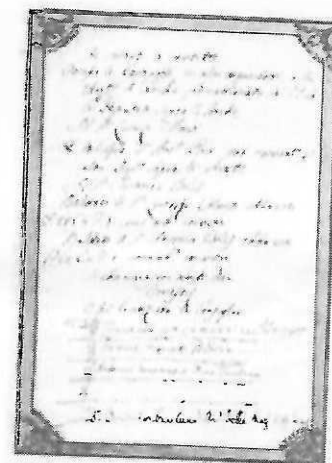
Sl. 7. Zapisnik o primanju u plemićko vijeće (5)

Sl. 8. Zapisnik o primanju u plemićko vijeće (6)

Sl. 9. Zapisnik o primanju u plemićko vijeće (7)

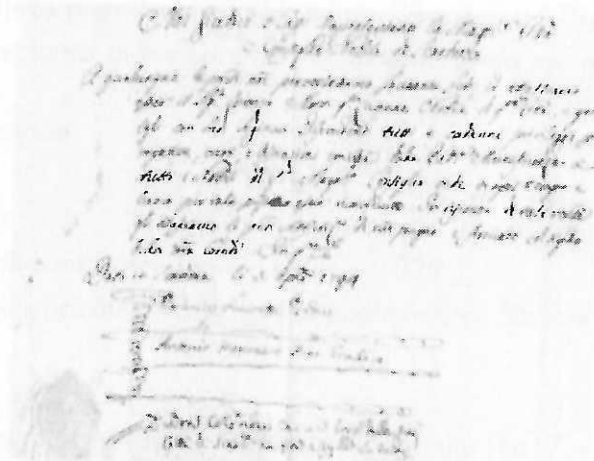

Sl. 10. Zapisnik o primanju u plemićko vijeće (8)

2. Prijevod potvrde o primanju Lovre Montija I. u plemićko vijeće grada Skradina

Sveukupno gledajući vjerujemo i potvrđujemo da je gospodin Lovro Monti pokojnog Ivana plemić ovog grada. Time on uživa, kao i svi njegovi zakoniti potomci, dodijeljene njemu sve privilegije, povlastice, počasti i odličja kao i svi plemići ovoga Velikoga vijeća. Kao takvi mogu biti prepoznati u svakom vremenu i na svakom mjestu. U potvrdu ove istine izdajemo mu ispravu potpisanu i ovjerena pečatom njegove zajednice.

U Skradinu, 3. travnja 1794. godine
Vice Mercatti, sudac
Ante Frane Pini. sudac
Dr. Dominik Colombani, kancelar grada Skradina

Sl. 11. Potvrda o primanju Lovre Montija u Veliko vijeća plemića Skradina

IZVORI

Arhiv obitelji Monti (privatno vlasništvo)

- Povelja (zapisnik) Vijeća plemića grada Skradina, 31. ožujka 1794.
- *Testamento, ultime volonta di me Lorenzo Monti vedetta da me nel mese di mazo 1830.*
- *Lovro Monti II. Memoriae*

Državni arhiv u Šibeniku

- HR-DAŠI-54 Javni bilježnik Lovre Monti (1809. – 1829.)
- HR-DAŠI-5 Općinsko upraviteljstvo/Kotarsko poglavarstvo Šibenik (1813. – 1918).

Državni arhiv u Zadru

- HR-DAZD-1 Generalni providuri za Dalmaciju i Albaniju (1617. – 1797.)
- HR-DAZD-377 Miscellanea, kut. 23, sv. 37: Tajno izvješće o ćudi i običajima stanovnika grada i okolice Šibenika, Skradina, grada i okolice Knina uz vijesti o građanskim obiteljima, zanatlijama, trgovcima, industrijalcima, svećenstvu obiju vjera itd. potrebama pučanstva itd. proizvodima itd, god 1814
- HR-DAZD-368 Grgić, Ivan, pravnik, arhivist (1898. – 1961.)
- HR-DAZD-368/8 Prijepisi dokumenata i prilozi za biografiju Lovre Montija, genealogija obitelji Monti
- HR-DAZD-368/9 Prilozi za biografiju Lovre Montija II.
- HR-DAZD-378 Zbirka matičnih knjiga (1565. -)

LITERATURA

Filantropija u Dalmaciji (katalog izložbe). 2012. Zaklada Kajo Dadić. Split. 8.

Dražančić, Ante. 2007. Najstarija hrvatska liječnica specijalist iz ginekologije i opstetricije. *Gynaecologia et Perinatologia* 16/4. 214-215.

Fortis, Alberto. 2004. *Put po Dalmaciji (Viaggio in Dalmazia)*. Marjan tisak. Split. 2004, 5-33.

Grgić, Ivan. 1962. Postanak i uređenje Vojne krajine kninskog kotara pod Venecijom. *Starine JAZU* knj. 52. Zagreb. 249-272.

Perić, Ivo. 1993. Lovro Monti kao političar i rodoljub. *Kninski zbornik*. Matica hrvatska. Zagreb. 183-191.

Soldo, J. A. 1991. Skradin pod Venecijom. *Radovi Zavoda HAZU u Zadru* sv. 33. 131-183.